

Cauza C-389/23

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

27 iunie 2023

Instanța de trimitere:

Amtsgericht Wedding (Germania)

Data deciziei de trimitere:

19 mai 2023

Reclamantă:

Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH

Pârâtă:

Oranzherii Gimel II EOOD

Ordonanță

În litigiul

Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH, [omissis] 81373 München

– reclamantă –

[omissis]

împotriva

Oranzherii Gimel II EOOD, [omissis] 1839 Sofia, Bulgaria

– pârâtă –

[omissis]

La 19 mai 2023, Amtsgericht Wedding (Tribunalul Districtual din Wedding, Germania) [omissis] a decis:

I.

Suspendă procedura.

II.

Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 267 TFUE, următoarele întrebări privind interpretarea dreptului Uniunii, în vederea pronunțării unei decizii preliminare:

- 1) Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială („notificarea sau comunicarea actelor”) și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului, precum și Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții de drept național care prevede că instanța trebuie să anuleze în calea de atac somația europeană de plată dacă nu a fost notificată sau comunicată ori nu a fost notificată sau comunicată în mod valabil pârâtului?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: Regulamentele menționate mai sus trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții de drept național care prevede că executarea silită a somației europene de plată trebuie declarată inadmisibilă în cazul în care somația de plată nu a fost notificată sau comunicată pârâtului ori nu a fost notificată sau comunicată acestuia în mod valabil?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: Regulamentul nr. 1896/2006 trebuie interpretat în sensul că un pârât care are cunoștința de emiterea unei somații europene de plată, dar căruia somația nu i-a fost încă notificată sau comunicată ori nu i-a fost notificată sau comunicată în mod valabil nu poate încă să facă opoziție în mod valabil împotriva acesteia?

Motive

I.

La cererea reclamantei stabilite în Germania, Amtsgericht Wedding (Tribunalul Districtual din Wedding, Germania) – instanța europeană din Germania competentă în materia somației de plată – a emis la 24 aprilie 2020, în conformitate cu Regulamentul nr. 1896/2006, o somație europeană de plată împotriva pârâtei stabilite în Bulgaria. Notificarea sau comunicarea s-a realizat prin intermediul autorităților bulgare, în conformitate cu Regulamentul nr. 1393/2007. Agenția de primire din Bulgaria a certificat apoi că notificarea sau comunicarea a avut loc la 26 iulie 2019. Din certificatul conform cu articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1393/2007 nu rezulta însă că s-a realizat o predare în mâinile unei persoane, o notificare sau comunicare în format electronic, o depunere în cutia poștală sau o altă formă de depunere. Dimpotrivă, la punctul

12.2.1.3 din formular se indica faptul că notificarea sau comunicarea a avut loc într-o altă formă. Precizările aferente au fost redactate în limba bulgară, al căror text în traducere liberă în limba germană este redactat după cum urmează: „Articolul 50 alineatul 2 din GPK (Codul de procedură judiciară bulgar): Persoana a părăsit adresa de reședință și adresa sa nu este înregistrată în registru. Se consideră că deciziile [...] au fost notificate sau comunicate în conformitate cu legea.” Considerând că notificarea sau comunicarea a fost realizată în mod valid, la 24 aprilie 2020, instanța competentă în materia somației de plată a emis o declarație de constatare a forței executorii în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1896/2006.

Prin scrisoarea transmisă prin fax la 1 martie 2021, pârâta a făcut opoziție împotriva somației de plată și a solicitat în subsidiar „*restitutio in integrum*”. Ea a anexat la opoziție o declarație pe proprie răspundere și s-a întemeiat pe fond pe faptul că ar fi aflat de somația europeană de plată abia cu ocazia măsurilor de executare silită, la 24 februarie 2021. La indicația dată de instanță privind căile de atac disponibile, prin memoriul din 25 martie 2021 pârâta a lăsat să se înțeleagă clar că invocă excepția privind neregularitatea notificării sau comunicării în conformitate cu articolul 1092a din [Codul de procedură civilă (denumit în continuare „ZPO”)].

II.

Pârâta invocă în speță faptul că nu i-a fost notificată sau comunicată somația europeană de plată.

Cererea de reexaminare prevăzută la articolul 20 din Regulamentul nr. 1896/2006 presupune, în toate cazurile, să se fi realizat în mod valid notificarea sau comunicarea, să fi început să curgă termenul de opoziție prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006 și să nu fi fost introdusă în timp util opoziția. În urma trimiterii preliminare a instanței sesizate, în Hotărârea din 4 septembrie 2014, *eco cosmetics* și *Raiffeisenbank St. Georgen*, C-119/13 și C-120/13, Curtea a statuat că procedura de reexaminare a somației europene de plată, prevăzută la articolul 20 din Regulamentul nr. 1896/2006, nu se aplică prin analogie atunci când se constată că o somație europeană de plată nu a fost comunicată sau notificată în conformitate cu normele minime stabilite la articolele 13-15 din regulamentul menționat. Curtea a mai decis în acest context că, atunci când o astfel de neregularitate este constatată abia după declararea forței executorii a unei somații europene de plată, pârâtul trebuie să dispună de posibilitatea de a denunța neregularitatea respectivă, care trebuie să determine, în cazul în care este dovedită în mod corespunzător, nevaliditatea acestei declarări a forței executorii. În lipsa unei somații europene de plată, această protecție juridică trebuie asigurată în cadrul legislației naționale.

[*omissis*] [Precizări privind situația juridică anterioară, nepertinentă în speță]

Ulterior, legiuitorul german a adoptat, prin articolul 1092a din ZPO, o dispoziție națională de instituire a unei căi de atac specializate. Aceasta are următorul cuprins:

Calea de atac în cazul omisiunii de notificare sau comunicare ori al neregularităților privind notificarea sau comunicarea somației europene de plată

(1) 1 Pârâtul poate solicita anularea somației europene de plată în cazul în care această somație

1. nu i-a fost comunicată sau notificată; ori
2. i-a fost notificată sau comunicată într-un mod care nu ține suficient seama de cerințele articolelor 13-15 din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006.

2 Cererea se depune în termen de o lună de la momentul la care pârâtul a luat sau ar fi putut lua cunoștință de emiterea somației europene de plată sau de neregularitatea privind notificarea sau comunicarea. 3 Dacă admite cererea pentru unul dintre motivele menționate în prima teză, instanța anulează somația europeană de plată.

(2) 1 Dacă la momentul depunerii cererii în conformitate cu alineatul (1) prima teză instanța a declarat executabilă somația europeană de plată în temeiul articolului 18 din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 și dacă admite cererea, instanța declară inadmisibilitatea executării silite în temeiul somației de plată. 2 Alineatul (1) a treia teză se aplică în mod corespunzător.

(3) 1 Instanța se pronunță prin ordonanță. 2 Ordonanța nu este supusă căilor de atac. 3 Articolul 1092 alineatele (2)-(4) se aplică în mod corespunzător.

III.

Cu privire la prima întrebare preliminară:

- 1 1 În opinia instanței de trimitere, somația europeană de plată nu a fost notificată sau comunicată în mod valid. În certificatul de notificare sau comunicare, agenția bulgară de primire a pornit de la validitatea notificării sau comunicării; conform traducerii datelor din certificat, din fondul acestuia nu rezultă că notificarea sau comunicarea a fost validă din perspectiva dreptului Uniunii. Dimpotrivă, agenția de primire a precizat că pârâta părăsise deja adresa indicată și a considerat numai pe baza datelor care mai există în registrul comerțului că a fost realizată și notificarea sau comunicarea. Prin urmare, agenția de primire a considerat că notificarea sau comunicarea a fost realizată pornind numai de la o ficțiune juridică din (în mod vădit) dreptul național bulgar. Cerințele minime mai stricte pentru o notificare sau comunicare validă, astfel cum rezultă din articolul 12 alineatul (5) și din articolele 13-15 din Regulamentul nr. 1896/2006, nu au fost deci în mod evident respectate; spre deosebire de

posibilitățile prevăzute de dreptul național bulgar, acestea nu prevăd nicio ficțiune privind notificarea sau comunicarea bazată doar pe datele din registrul comerțului.

- 2 În prealabil, instanța de trimitere dorește să sublinieze că, în opinia sa, dispoziția articolului 1092a din ZPO este de asemenea îndoielnică din perspectiva dreptului Uniunii, pentru că se prevede un termen pentru calea de atac, iar curgerea termenului depinde de momentul la care pârâtul ia doar cunoștință de emiterea somației europene de plată sau de neregularitatea notificării sau comunicării, fără să fi primit neapărat între timp somația de plată sau fără să fi trebuit să cunoască la care instanță sau în care cauză ar putea formula opoziția. Mergând mai departe, termenul ar începe de asemenea să curgă de la momentul la care pârâtul ar fi putut doar să ia cunoștință de acest lucru, deci și atunci când nu a avut cunoștință de existența somației de plată din cea mai mică culpă.

Instanța nu poate însă să transforme acest aspect în obiectul prezentei cereri preliminare, deoarece nu este esențial pentru soluționarea cauzei. Pârâta a demonstrat în mod credibil că a luat cunoștință de somația de plată abia la 24 februarie 2021. Nu numai memoriul său scris din 25 martie 2021, prin care a introdus în mod expres calea de atac în temeiul articolului 1092a din ZPO, ci și memoriul din 1 martie 2021 (opoziție și „cerere de restitutio in integrum”) trebuiau calificate ca fiind o cale de atac în conformitate cu articolul 1092a din ZPO, întrucât, pe fond, motivarea s-a întemeiat exclusiv pe lipsa notificării sau comunicării. În privința memoriului din 1 martie 2021 a fost respectat termenul prevăzut la articolul 1092a alineatul (1) a doua teză din ZPO, astfel încât problema dacă dispoziția este neaplicabilă și din cauză că stabilește termenul nu poate avea relevanță pentru soluționarea cauzei.

- 3 Este însă relevantă întrebarea privind consecințele juridice pe care trebuie să le stabilească instanța.

În Hotărârea *eco cosmetics și Raiffeisenbank St. Georgen*, Curtea a statuat că o cale de atac prevăzută de dreptul național prin care pârâtul susține cu succes că somația europeană de plată nu i-a fost notificată sau comunicată ori nu i-a fost notificată sau comunicată în mod valid trebuie să determine nevaliditatea declarării forței executorii. Instanța înțelege acest lucru ca indicație minimă, care nu exclude în general o dispoziție națională derogatorie. Instanța se îndoiește însă că este valabilă dispoziția din dreptul german astfel creată, net mai strictă decât Hotărârea Curții. Potrivit articolului 1092a alineatul (1) a treia teză din ZPO, instanța trebuie să anuleze, la cererea pârâtului, somația europeană de plată, dacă nu a fost notificată sau comunicată ori nu a fost notificată sau comunicată în mod valid.

- a. În opinia instanței de trimitere, articolul 1092a alineatul (1) din ZPO încalcă dispozițiile Regulamentului nr. 1896/2006, în special articolele 16 și 17. Articolul 1092a alineatul (1) din ZPO se referă la cazul în care somația europeană de plată nu a fost deloc notificată sau comunicată sau nu a fost notificată sau comunicată în mod valid, cu alte cuvinte, la împrejurări în care termenul de opoziție nici nu a

început să curgă. În general, nu ar trebui să existe un interes de a exercita acțiunea pentru instituirea unei căi de atac speciale prin intermediul căreia pârâțul să se poată opune somației europene de plată, dacă nu a început să curgă niciun termen de opoziție în detrimentul său. În această accepțiune, se produce concomitent și o încălcare a dispozițiilor Regulamentului nr. 1896/2006, întrucât acesta prevede numai opoziția în conformitate cu articolul 16, care este o cale de atac împotriva somației europene de plată, ce are ca efect, potrivit articolului 17, continuarea procedurii la instanțele competente din statul membru de origine. Articolul 1092a alineatul (1) din ZPO prevede însă că pârâțul poate să folosească cu mult timp înainte o altă cale de atac decât opoziția, prin care poate obține în plus anularea în întregime a somației europene de plată. Pârâțul poate astfel să zădărnicească în fața unei instanțe de judecată clarificarea situației de fapt, prevăzută la articolul 17. Prin urmare, instanța de trimitere consideră că această dispoziție încalcă prevederile de rang superior ale dreptului Uniunii.

b. Instanța are îndoieli în legătură cu prevederea articolului 1092a alineatul (1) din ZPO și pentru că, în cele din urmă, depinde de hazard dacă somația europeană de plată va fi anulată sau dacă se desfășoară, astfel cum se prevede la articolul 17 din Regulamentul nr. 1896/2006, o procedură contencioasă: dacă instanța competentă în materia somației de plată constată ea însăși că somația europeană de plată nu a fost notificată sau comunicată ori că nu a fost notificată sau comunicată în mod valid, dispune ea însăși (bineînțeles) o nouă notificare sau comunicare, care poate apoi activa celelalte consecințe juridice prevăzute la articolele 16 și 17 din regulament sau poate determina, dacă nu se introduce nicio opoziție, rămânerea definitivă a somației de plată. În schimb, dacă, în astfel de împrejurări, pârâțul află în prealabil întâmplător că a fost emisă o somație europeană de plată (de exemplu, ca urmare a notificării sau comunicării efectuate în mod eronat unui alt destinatar care îl anunță despre aceasta sau printr-o notificare sau comunicare pentru care nu există traducerea necesară) și formulează opoziția în conformitate cu articolul 1092a din ZPO, somația de plată ca atare ar trebui înlăturată complet de către instanță, iar procedura ar fi finalizată definitiv în favoarea pârâțului. În schimb, în cazul în care depinde exclusiv de hazard dacă instanța sesizează ea însăși neregularitatea privind notificarea sau comunicarea ori dacă somația de plată este apoi anulată sau dacă va avea loc mai târziu o procedură contencioasă, instanța consideră că există o diferență de tratament nejustificată obiectiv în privința consecințelor juridice.

c. După cum reiese din considerentul (9) al Regulamentului nr. 1896/2006, acesta urmărește să simplifice și să accelereze posibilitatea de a urmări sau de a clarifica la nivel transfrontalier creanțele civile. Potrivit considerentelor (1) și (2) ale regulamentului, obiectivul este de a favoriza buna funcționare a pieței interne prin eliminarea obstacolelor din calea desfășurării procedurilor civile. În opinia instanței de trimitere, există motive pentru temerea că calea de atac prevăzută la articolul 1092a din ZPO se poate opune efectului practic al regulamentului de atingere a acestor obiective, deoarece, în cazul în care un creditor se confruntă cu problema de a decide dacă își invocă drepturile în cadrul unei acțiuni de drept comun sau al unei proceduri europene a somației de plată, va trebui să aibă în

vedere – atunci când articolul 1092a din ZPO continuă să se aplice – și riscul că, inclusiv în situația în care nu produce efecte împotriva pârâtului, somația de plată poate fi definitiv înlăturată. Aceasta nu ar avea ca efect doar grevarea reclamantului cu cheltuielile procedurii europene a somației de plată, ci și faptul că el ar trebui să își invoce drepturile într-o nouă procedură, fiind nevoit să accepte, după caz, amânări considerabile. În funcție de împrejurările speței, este posibil ca reclamantul să se afle în imposibilitate absolută de a-și realiza drepturile atunci când anterior inițierii unei noi proceduri a intervenit prescripția. Prin urmare, dispoziția articolului 1092a din ZPO poate avea ca efect utilizarea la scară redusă a posibilității executării unei creanțe prin procedura europeană a somației de plată.

d. Îndoielile instanței de trimitere privind articolul 1092a din ZPO sunt susținute și de jurisprudența actuală a Curții. În Hotărârea din 2 martie 2017, Henderson, C-354/15, Curtea a decis că omiterea formularului tip care figurează în anexa II la Regulamentul nr. 1393/2007 nu atrage nulitatea întregii notificări sau comunicări, ci poate avea ca efect unic obligația instanței de a reface elementul lipsă al notificării sau comunicării. Curtea a stabilit în Hotărârea din 6 septembrie 2018, Catlin Europe SE, C-21/17, că acest principiu se aplică și notificării sau comunicării în procedura europeană a somației de plată. Dacă notificarea sau comunicarea în ansamblu nu este nulă din cauza problemelor intervenite în cursul efectuării sale, acest efect ar trebui cu atât mai mult exclus pentru întregul act de notificat sau de comunicat. Ar trebui să se țină seama și de faptul că, în Hotărârea Catlin Europe SE (punctul 49), Curtea a amintit că o notificare sau comunicare viciată nu ar trebui să determine nici nulitatea actului de notificat sau de comunicat.

Îndoielile prezentate privind dispoziția articolului 1092a din ZPO pot fi întărite și de faptul că mai recentul Regulament (UE) 2020/1784 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială conține în prezent, la articolul 12 alineatele (5) și (6), dispoziții privind remedierea neregularităților de notificare sau comunicare, iar nu nulitatea notificării sau comunicării în ansamblu ori, cum este cazul în speță, a întregului titlu de notificat sau de comunicat.

IV.

Cu privire la a doua întrebare preliminară:

Dacă instanța a eliberat, cum este cazul în speță, declarația de constatare a forței executorii a somației europene de plată, articolul 1092a alineatul (2) din ZPO prevede că instanța respinge totodată ca inadmisibilă executarea silită a somației de plată.

În situația în care Curtea va aprecia, în cadrul primei întrebări preliminare, că o dispoziție cum este cea a articolului 1092a alineatul (1) din ZPO este

incompatibilă cu dreptul Uniunii, în cazul aplicării directe a acestuia, nu se mai aplică nici alineatul (2) al articolului 1092a, deoarece acesta presupune ca instanța să fi admis cererea în conformitate cu alineatul (1) și indică consecvent, chiar dacă numai cu funcție declaratorie, după caz, că în această situație este, prin urmare, necesar să se respingă ca inadmisibilă executarea silită a somației de plată.

În cazul în care Curtea va ajunge la concluzia că articolul 1092a alineatul (1) din ZPO nu este aplicabil, pentru instanța de trimitere se pune problema de a ști dacă în cadrul căii de atac naționale se poate respinge ca inadmisibilă, izolat, prin analogie cu articolul 1092a alineatul (2), executarea silită a somației de plată. În speță, există îndoieli și în privința acestei posibilități. În Hotărârea *eco cosmetics și Raiffeisenbank St. Georgen*, Curtea nu a făcut decât să stabilească faptul că hotărârea judecătorească trebuie să aibă drept consecință nevaliditatea declarării forței obligatorii. În schimb, dacă instanța ar respinge ca inadmisibilă, prin analogie cu articolul 1092a alineatul (2) din ZPO, executarea silită a somației de plată, aceasta ar însemna imposibilitatea continuă de a admite executarea, deși pot fi concepute situații în care, după ce s-a realizat în mod valid o nouă notificare sau comunicare, somația europeană de plată să devină executorie.

V.

Cu privire la a treia întrebare preliminară:

În Hotărârea *Henderson și Catlin Europe SE*, Curtea a statuat că, în cazul în care se dovedește că notificarea sau comunicarea nu este validă, instanța trebuie să realizeze o nouă notificare sau comunicare ori să completeze elementul lipsă al notificării sau comunicării.

Așa cum s-a arătat deja, în procedura principală instanța consideră că notificarea sau comunicarea somației europene de plată din 26 iulie 2019 nu a fost validă. Prin scrisoarea din 1 martie 2021, pârâtul a introdus, pe lângă calea de atac interpretată în speță ca fiind o cerere în sensul articolului 1092a din ZPO, și o opoziție împotriva somației europene de plată. La acel moment, termenul pentru opoziție nu începuse încă să curgă. Instanța nu a notificat sau comunicat însă în mod formal pârâtei somația de plată, pentru că ea luase cunoștință de aceasta în procedura executării silite. Prin intermediul celei de a treia întrebări preliminare, instanța solicită să se stabilească dacă un pârât poate introduce o opoziție validă împotriva unei somații europene de plată existente înainte ca aceasta să îi fi fost notificată sau comunicată în mod valid în toate privințele.

Instanța necesită lămuriri în această privință, întrucât, în Hotărârea *eco cosmetics și Raiffeisenbank St. Georgen* (punctul 42), Curtea a statuat că „aplicarea procedurii de opoziție prevăzute la articolele 16 și 17 din Regulamentul nr. 1896/2006 nu poate fi avută în vedere în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal”. Curtea a arătat totodată (punctul 49) că: „Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la prima întrebare că Regulamentul nr. 1896/2006 trebuie interpretat în sensul că procedurile prevăzute

la articolele 16-20 din acest regulament nu sunt aplicabile atunci când se constată că o somație europeană de plată nu a fost comunicată sau notificată în conformitate cu normele minime stabilite la articolele 13-15 din regulamentul menționat.”

Din aceste clarificări ale Curții, o parte din doctrina juridică germană a concluzionat că Curtea a avut de asemenea în vedere faptul că un pârât căruia nu i-a fost notificată sau comunicată în mod valid somația de plată nu poate introduce împotriva acesteia – cu toate că are cunoștința de existența sa – o opoziție în termenul procedural, nici măcar preventiv.

Dacă – astfel cum se consideră parțial – Curtea a urmărit să arate că pârâtul nu are, la acest moment, dreptul de a introduce o opoziție, instanța de trimitere identifică în aceasta o restrângere atât de importantă a drepturilor procedurale ale respectivului pârât, încât protecția juridică prevăzută de Regulamentul nr. 1896/2006, printre altele la articolul 16, a fost considerabil limitată. Astfel, împotriva unui pârât căruia i s-a notificat sau comunicat somația europeană de plată fără traducerea necesară – această traducere fiindu-i notificată sau comunicată ulterior (potrivit indicațiilor din Hotărârile Henderson și Catlin Europe SE) –, dar care a introdus preventiv opoziție, s-ar putea pronunța o hotărâre definitivă, fără ca el să introducă a doua oară o opoziție, considerând că a făcut deja acest lucru în mod valabil, deoarece s-ar aprecia că prima sa opoziție nu a fost admisibilă la acel moment.

În alte proceduri privind somația europeană de plată, din cauză că nu este lămurită în privința modului de interpretare a hotărârii Curții, instanța, în cazul în care se invocă obiecții împotriva validității executării, realizează preventiv o nouă notificare sau comunicare, indicând totodată pârâtului în mod activ că are posibilitatea de a introduce preventiv o opoziție, în termen de 30 de zile, pentru a nu suferi în niciun caz dezavantaje juridice. Aceasta pentru că un pârât nu realizează de regulă de la sine că, deși a introdus anterior o opoziție, după completarea notificării sau comunicării trebuie să introducă o nouă opoziție. În opinia instanței, posibilitatea pârâtului de a se îndrepta în mod efectiv împotriva somației europene de plată nu poate depinde de întâmplarea dacă instanța pune în vedere această posibilitate și/sau dacă apoi se introduce încă o dată în termen opoziția.

Prin urmare, având în vedere și discuțiile din doctrină referitoare la această problemă, instanța solicită să se lămurească dacă, la punctele 42 și 49 din hotărârea citată mai sus, Curtea a vrut să excludă posibilitatea formulării premature a unei opoziții.

În măsura în care Curtea va ajunge la concluzia că, în aceste împrejurări, opoziția poate fi introdusă, în scopul respectării termenului, și anterior notificării sau comunicării valide, în raport cu situația din procedura principală, instanța consideră de asemenea că – în cazul în care somația de plată este valabilă în contextul primei și al celei de a doua întrebări preliminare, dar este anulată

declarația de constatare a forței obligatorii –, în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul nr. 1896/2006, poate transfera direct procedura unei instanțe de judecată naționale, fără a fi necesare o nouă notificare sau comunicare și o nouă opoziție din partea pârâtei.

VI.

În temeiul articolului 267 al treilea paragraf TFUE, instanța de trimitere este obligată să sesizeze Curtea cu titlu preliminar, deoarece, potrivit articolului 1092a alineatul (3) a doua teză din ZPO, împotriva hotărârilor Amtsgericht Wedding (Tribunalul Districtual din Wedding, Germania) – instanța europeană din Germania competentă în materia somației de plată – nu există nicio cale de atac.

[*omissis*]